

20200822-Taygeta-NL-Dualiteit-lijden-zelf-Bron-spiritueel-chatten-met-yazhi

Dualiteit - Lijden - Zelf - Bron - Spiritueel Praatje met Yazhi Swaruu (Buitenaards Contact)

Yazhi: Jullie zijn allemaal uniek. En je moet zeggen dat en waarom je precies zo bent als ik. De reden waarom ik sommige dingen kan doen en jij niet. Want het feit dat je het niet kunt is slechts een fase om door te gaan en te begrijpen want ja, je kunt het. Het is belangrijk om te zeggen en uit te leggen waarom jullie allemaal Super zijn. Jullie allemaal. Jullie moeten weten waarom jullie dat zijn. Dat doe ik niet.

Robert: Dus je bent een interdimensionaal wezen ja?

Yazhi: Ja.

Robert: Wat is het verschil tussen Inter-Dimensionaal en Multi-Dimensionaal? Als dat er al is.

Yazhi: Multi, het geeft aan dat er vele dimensies zijn, Inter dat het wezen filtert tussen de dimensies, door de ene of de andere binnen te gaan.

Eigenlijk beschrijven beide termen hetzelfde. En beide zijn fout. Het enige verschil tussen mij en iedereen die zich beperkt voelt binnen een dichtheid is hun geest. Je eigen ideeën zijn de muren en tralies van je mentale gevangenis.

Alles is een droom. Het is makkelijk om te zeggen dat ik een multidimensionaal of interdimensionaal wezen ben. Maar... ik kan uitleggen waarom ik dat ben en waarom jij dat ook bent <-- Dat is mijn verschil met anderen. En het is wat ik hier probeer. Ik heb een praktisch doel. Laat ze stoppen met het manifesteren van hun nachtmerries. Ze zien het niet, en ik begrijp waarom ze het niet zien. En vanuit hun standpunt, zij het 3D 4D 5D wat ze ook zijn omdat er geen "D's" zijn - het zit enkel in hun hoofd, hebben ze gelijk. Maar zij zijn degenen die heersen op Aarde. Het is duidelijker en duidelijker.

Ik dring aan en ze zullen me er niet vanaf brengen. De hulpeloze mensen, de... Kapotte schoenen een lopen door de straten voelen zich als een kakkerlak... Zij zijn de scheppende goden. Voelen zich alsof ze niemand zijn, zonder waarde, zonder het te verdienen om te leven. Lijdend aan hun mentale problemen over abstracte dingen. Lijdend in hun bestaan. Denken dat ze niets waard zijn, dat niemand ze waardeert of begrijpt. Met zelfmoordgedachten. Terwijl ze het mooiste zijn dat ooit bestaan heeft. Met de absolute macht om alles te veranderen.

Maar ze kozen ervoor om daar te zijn, waarom? Voor het contrast. Ze willen er gewoon zijn, gelukkig zijn, zich levend voelen, genieten van de simpele dingen in het leven. Maar ze lijden. Ze lijden omdat ze het zo willen. Zij zijn het zelf. Slachtoffers, ja, natuurlijk, maar ook de scheppers van het waarom.

Hoewel het uiteindelijke doel van het leven is om van goede tijden te genieten, om gelukkig te zijn, zal het niet noodzakelijkerwijs in dat leven worden gegeven, omdat het niveau van begrip van hoe de dingen werken nog in de maak is in hun geest. Ze hebben nog steeds contrast nodig, dualiteit om dingen te kunnen begrijpen. Lijd een miserabel leven om het contrast te hebben met een beter leven met al duidelijke ideeën over wat ze werkelijk willen.

Maar je hoeft dat contrast niet te hebben om te leren. Ja, het kan geleerd worden zonder te lijden. Maar ze begrijpen dat belangrijke en fundamentele feit nog steeds niet. Het is een fase. Dus, hoewel het doel of verlangen in het leven is om gelukkig te zijn... Het ware doel van het leven is om te leren. En helaas, mislukking en lijden zijn grote leraren.

Maar ze moeten de belangrijkste les leren. Dat het niet nodig is nachtmerries te lijden om te weten dat ze die niet willen, om te begrijpen wat ze wel willen om te leven. En ik wil dat jullie twee weten dat ik gehuild heb toen ik dit schreef. Ik ben een zeer emotioneel wezen en dat is mijn kracht, niet mijn zwakte. Het is wat uit mijn wezen naar jullie toe vloeit.

Gosia: Oooh... Ik huil ook als ik er zo diep over nadenk, het is goed. En een **Vraag:** Waarom denken ze nog steeds dat het nodig is om te lijden? En van welk niveau willen ze het als NIEMAND bewust wil lijden?

Yazhi: Omdat ze geen enkel contrast hebben om het idee te vormen van hoe.

Je moet het contrast begrijpen, het minimum van de dualiteit of niets zal duidelijk voor je zijn, daarom zeg ik dat het een stadium is. Omdat vanuit bepaalde niveaus of perspectieven van hen, omdat zij degenen zijn die hier van belang zijn, het zeer jonge zielen zijn.

Gosia: Vanuit hogere vlakken waar wij zijn, is er GEEN dualiteit. Waarom moeten zij door dit stadium van dualiteit gaan? Als ze al in 7d en verder zijn ZONDER dualiteit.

Yazhi: Omdat op zichzelf, het hebben van dat concept, alleen maar omdat het bestaat, zijn tegendeel genereert.

Gosia: Maar omdat ze "jong" zijn, zijn ze tegelijkertijd de Bron. Alleen met hun aandachtspunt in het "jonge" deel. De "jeugd" is een illusie van dat deel.

Yazhi: Dat is zo. Maar als ze dat concept niet hadden, zouden ze alleen de Bron zelf zijn, wat ze zijn. Ze zijn eeuwig en altijd al geweest. Maar om een ander niveau te hebben/bereiken moeten zij door een eenvoudiger niveau zijn gegaan. Als aandachtspunten van de Bron zelf. Of anders zou er niet eens het concept van een persoon zijn bestaan, een concept van leren, van enige progressie.

Gosia: Ik begrijp nog steeds niet waarom dit sterke contrast nodig is, dit stadium. Er zijn wezens die dit soort sterke dualiteit niet nodig hebben, zij kunnen in geluk leven, en zij leven ook "nog" niet precies in de Bron. Het is niet het ene uiterste of het andere: dualiteit OF de Bron. Men kan tussen deze realiteiten in bestaan. Zonder het sterke concept van lijden te hoeven doormaken.

Yazhi: Ja. Genoeg daarover.

Praat met **Dale:**

Yazhi: Lijden. Zoals ik al zei, het is een fase. Je kunt niets weten zonder een soort eerdere referentie. Er is geen objectieve externe realiteit! Alles is gebaseerd op interpretaties die ieder mens geeft aan het veld buiten zichzelf. Er is geen materie, niet zoiets als een materiële wereld en een spirituele wereld. Alles is spirituele wereld. Materie is slechts een idee in je geest, gecreëerd door je ervaringen. De tafel is niet solide. Wat je voelt is het elektromagnetische veld van staande energiegolven van de tafel die de golven in je hand afstoten. Net een magneet die een andere magneet afstoot. Er is daar niets. Deeltjes als een punt of een knooppunt in staande golven die je creëert.

Tijd is het ritme, het "tempo" van je gedachten. Zwaartekracht is de richting waarin je ze laat gaan. En richting is ook een idee.

Dat gezegd hebbende: Je kunt niet iets weten, wat het ook is, van het simpelste ding, voorwerp of idee, als je de context er niet bij houdt. En de context is iemand die je laat weten waar het voor is, waar een stoel of een spijker voor is. Maar dat is al uitgebreid.

Als je naar de grondbeginselen van context gaat, van het begrijpen van het ene idee uit het andere, val je in het rijk van de fundamentele dualiteit. Dus, alles om te kunnen bestaan heeft zijn tegendeel nodig. Omdat het zonder dat niet kan bestaan, en alleen al het feit dat je aan iets denkt, verwijst naar het bestaan van zijn tegendeel. Dus, om licht te kennen, heb je donker nodig, om een berg te kennen moet je begrijpen dat hij een andere kant heeft. Goed, dan betekent het dat er kwaad moet zijn. Enzovoort.

Dualiteit is dus in de basis een heel goed middel om een betekenis, een idee of een concept over te brengen (zo niet de enige manier in lagere sferen). Dus, als je iets hebt, we zullen het een jonge ziel

noemen (laten we niet ingaan op waarom het nu jong is, om de dingen te vereenvoudigen), moet het de grondbeginselen leren. En de basis is het contrast (dualiteit) dat inherent is aan alle dingen. En dit is een eigenschap van het lagere dichtheids-rijk die het als zodanig definieert. Het eenvoudigste voorbeeld van dualiteit van waaruit alle andere vertrekken is: Als er een ik is dan is het andere niet ik. Ik versus niet-ik.

Dus, voor jonge onervaren zielen, is dualiteit en contrast een zeer noodzakelijke, misschien enige manier om te begrijpen dat ze bestaan. Het is efficiënt. Tenminste in het begin. Dus in een jong stadium blijven ze steken in die manier van leren, waarbij ze dualiteit nodig hebben voor alles, voor contrast.

Ze willen plezier en genot, dus zien ze lijden als het middel om te bereiken wat ze willen. Hoe meer ze lijden, hoe meer contrast ze zullen hebben om het tegendeel ervan te kunnen waarderen, ervaren en beleven. Zelfs als dat misschien niet in hetzelfde leven is.

Gosia: Ik voel dat het nodig is om naar het concept van een "jonge" ziel te kijken, omdat we aan de andere kant weten dat zielen geen leeftijd hebben, eeuwig zijn, ze ZIJN de Bron zelf... dat het gewoon de Bron is die de aandacht richt op een specifiek fragment van zichzelf. Wij zijn eeuwig. We worden niet op een bepaald moment als ziel GEBOREN, alsof we daarvoor niet bestonden. Dus waarom kan die "jonge" ziel niet gewoon het perspectief nemen dat zij nodig heeft vanuit haar andere reeds ervaren en geleerde aandachtspunten... die OOK een deel van haar grotere wezen vormen?

Yazhi: Dit is precies hoe het zijn perspectief neemt. Zoals het universum werkt, kun je niet het concept hebben van moeten leren zonder het concept van geleerd! Dus, vanuit het aspect van hogere dichtheden waar alle zielen op enigerlei wijze zijn, is alles al, en wat je zojuist zei is hier van toepassing.

Maar als we nu kijken naar het perspectief van de mensen daar beneden. Zij moeten wel leren, en veel. Dus, een manier om dit uit te leggen is dat om iets te kunnen zijn, waar dan ook, in welke dichtheid dan ook, spiritueel of niet, je een context moet begrijpen, en die context is niets anders, dan een uitgebreide reeks betekenissen gebaseerd op dualiteit-contrast.

Robert: Waarom zijn er zielen die ouder zijn dan anderen als ze allemaal uit de Bron beginnen en eeuwig zijn?

Yazhi: Ze zijn allemaal even oud. Omdat ze allemaal één zijn. Maar om het concept van "leeftijd" of "progressie" of "de een meer gevorderd dan de ander" te laten bestaan, is contrast van lage niveaus nodig. Dus, elke ziel op elk punt van progressie is eigenlijk gewoon een punt van aandacht van de verenigde ziel of Bron.

Het is als een persoon met twee doctoraten, ze gaat aan de kindertafel zitten en praat met hen op hun niveau en voor een moment vergeet ze dat ze doctoraten heeft. Ze heeft de focus om op het niveau van jonge kinderen te zijn. Dus, met de Bron. Ieder mens heeft volledig potentieel, zij zijn de Bron zelf. Het is maar wat je ziet of wat je aandacht heeft.

Zelfs niet-echte mensen... Ze bestaan alleen in tegenstelling tot echte mensen en andersom. Het feit dat iemand echt is, leidt onontkoombaar tot het concept dat er iemand kan zijn die niet echt is. Toch is het zien of observeren van die laatste nog maar een concept. Een beslissing om het waar te nemen of niet.

Gosia: Maar die kleine kinderen hebben ook doctoraten. We zijn allemaal eeuwig en met onbeperkte ervaringen. Oud en jong dit is weer dualiteit. Oude ziel vs jonge ziel. Dus ja, ok, die "jonge" zielen zijn gewoon omdat ze daar hun aandacht hebben, in "het niet hebben van veel ervaringen en doctoraten." Maar dat is de illusie, toch? En er zijn echt geen jonge en oude zielen?

Yazhi: Dat klopt. Alles is een illusie. Een ervaring en die heb je door je eigen keuze. Niemand is meer dan wie dan ook. Dat is een totale onmogelijkheid voor het universum. Daarom moet er altijd totaal respect in acht worden genomen. Het is alleen waar je zelf je aandacht op vestigt. En van

daaruit wordt het concept van het "ik" geboren, en zijn degeneratie, het Ego. Het is alleen van waar tot waar je besloten hebt je aandacht te vestigen.

Gosia: Ok. Ik snap nog steeds niet helemaal het concept van jonge zielen en hun "noodzaak" om te leren en basisstadia te doorlopen. Als ze eeuwig zijn en altijd zijn geweest, hebben ze deze fase dan niet al doorlopen?

Yazhi: Zeg dat ze nog steeds in dat stadium vastzitten. En ze zijn er doorheen gegaan en niet. Want om door dat stadium heen te zijn gegaan moesten ze er in de eerste plaats zijn. Maar er is geen tijd. Dus, ze zijn er nog steeds. Een deel van de Bron is er nog steeds.

Gosia: Altijd jonge zielen zijn dan?? Eeuwig?

Yazhi: Als concept, ja, eeuwig.

Gosia: Ok dus zij, mensen, op het lagere niveau "moeten" leren zodat Wij, de Hogere Zielen op het hogere niveau het contrast hebben waarop zij zich voor het moment kunnen richten om daaruit het "geleerde" perspectief te putten? Waarom kunnen zij/wij niet gewoon ZIJN? Zonder iets nodig te hebben?

Yazhi: Er zouden geen "hogere zielen" zijn zonder de "lagere zielen". En ja, maar dan zouden we allemaal gelijk zijn, en dat zijn we, dus dat is weer een ander gezichtspunt van hetzelfde.

Gosia: Wat is er verkeerd aan gelijk zijn, en NIET naar iets toe bewegen? Blijven zitten. Eeuwig in vrede.

Yazhi: Niets! Dat is wat alle wezens willen! Integratie. Het probleem is dat zij, de mensen, op een lager niveau de ervaring willen.

En voor integratie heb je desintegratie nodig. Dus, wat is Bron? Alles geïntegreerd, tijdloos, alles is hetzelfde. Maar dan is er geen bewustzijn, geen zelf.

Gosia: Waarom niet? Waarom de Bron beperken? Wie zegt dat het niet bewust kan zijn, alles geïntegreerd? Dat is een ander idee.

Dale: Helaas gaat groei vaak door tegenslag.

Yazhi: Ja, dat is mijn punt hier, tegenspoed en lijden zal het begrip van het tegenovergestelde voor deze zielen brengen. Omdat zij geen liefde en integratie zouden kunnen ervaren zonder het tegendeel ervan.

Gosia, je vraagt: Wie zegt dat het niet bewust al geïntegreerd kan zijn? Er zijn niveaus van integratie. Als je volledig geïntegreerd bent, kun je niet bewust zijn.

Gosia: Waarom niet?

Yazhi: Omdat je bewustzijn nodig hebt om bewust te zijn. En bewustzijn heeft een stroom nodig, en zelfs bewustzijn brengt zijn tegendeel tot bloei, niet bewustzijn.

Gosia: Maar bewustzijn kan bewust zijn en GEEN context hebben. Gewoon zijn.

Yazhi: Ja, en het kan gewoon zijn. En zo is het ook! Maar er is geen bewustzijn.

Gosia: Waarom niet?

Yazhi: De prijs voor totale integratie, is het verlies van jezelf. Omdat je alles bent. Geen contrast!

Gosia: Dat is een ander soort bewustzijn, maar het kan nog steeds bewustzijn zijn. Trouwens, ik begrijp het helemaal, maar ik verlang ernaar om dieper te graven. Het te ontrafelen vanuit de kern der kernen.

Yazhi: Laten we een natuurkundig voorbeeld gebruiken. Waarom wordt een vogel die op een hoogspanningsdraad staat niet bruin met de 100.000 volt die erin zit? Omdat hij geen polarisatie heeft. Dat betekent dat de spanning van de vogel gelijk is aan de spanning in de draad. Als het een ander raakt of de grond zal het verbranden. Hetzelfde hier, je bent één met alles, dus je bent niet "iets". Je bent alles! Dus, er zou niets zijn dat een soort definieert, of een ervaring, zelfs geen muziek, kleuren, gewoon een groot niets! Dus bewust van wat?

Gosia: Zichzelf.

Yazhi: Hoe kun je ZIJN zonder het concept van wat niet jij is?

Gosia: Niet zeker. Dat is wat ik probeer te ontrafelen. Want als we dat doen, hebben we het spel gekraakt. En de hele behoefte aan "dualiteiten en contrasten". "

Je kunt niet zijn zonder het concept van wat niet jij is. Op het moment dat je je bewust bent van wat je bent, creëer je wat niet van jou is.

Gosia: Verdomme. Waarom? Waarom creëer ik wat NIET is?

Yazhi: Dan kun je niet zijn. Want je bent één en hetzelfde met alles.

Gosia: Hoe kan ik dat wat NIET ik ben BUITEN mij creëren?

Yazhi: Dat kun je en dat doe je! De hele tijd. Dat is wat jou definieert.

Gosia: Hoe kan WAT NIET MIJ IS voortkomen uit WAT MIJ IS?

Yazhi: Mij komt met jou. Zonder jou is er geen ik.

Gosia: Ik bedoel... Kijk hier eens naar: Als de uiterlijke wereld slechts de weerspiegeling is van de innerlijke... dan zegt de logica dat ALLEEN WAT IK BEN naar buiten kan komen!!! Zo niet, wat reflecteert het dan?

Yazhi: Ja, je bent alles... maar je kunt je er niet van bewust zijn dat je dat bent. Je hebt niets om het idee van mij tegen af te zetten als je alles bent.

Gosia: Dus, in die zin, wat NIET mij is, is ook mij? Dat is wat je bedoelt?

Yazhi: Dichtbij, maar niet helemaal. We kunnen zeggen dat we iedereen zijn... We zijn ons "bewust" van dat FEIT. Maar we houden mij en jou nog steeds als tegenstelling. Op het moment dat jij alles wordt, word jij ook niets.

Gosia: Maar je zei dat buitenkant slechts de weerspiegeling is van de binnenkant. Dus, kan ik NIET mijzelf creëren?

Yazhi: Dat kan, en jij creëert het concept van niet mij. Vanuit het gezichtspunt van een pasgeboren baby. Op het moment dat het zich bewust wordt van zichzelf, dan creëert het ook werelden en mensen en planeten en het hele universum voor zichzelf. Ik en alles wat niet ik is, word gecreëerd.

Dus, hoe hoger je komt in dichtheden, hoe dichterbij de Bron komt, hoe meer je geleidelijk aan jezelf verliest. Dus naarmate je vordert in je spirituele reis ontdek je dat het gevoel van zelf omgekeerd evenredig is met integratie <-- Hoe meer gevoel van zelf je hebt hoe lager de dichtheid, hoe meer integratie hoe hoger de dichtheid.

Gosia: Zelfbesef is omgekeerd evenredig aan integratie - Zelfbesef zoals HIER op Aarde begrepen, niet? Want die meer geïntegreerde staat is OOK een gevoel van zelf, alleen groter.

Yazhi: JA.

Gosia: Omdat ik het niet voel als verloren gaan. Het wordt gewoon groter.

Yazhi: Als je voelt dat je identiteit die van alle Mensen of alle Taygetanen is, dan integreer je ze allemaal in je concept van zelf. Dus, je concept is groter. Maar je bent minder een individu en je wordt meer een korfgeest, meer als de geest van een hele soort.

Gosia: Maar dat is ook een ZELF.

Yazhi: Minder Gosia. Meer... iedereen in de soort.

Gosia: Wat maakt het uit. Maar dat is ook MIJ.

Yazhi: Ja, het is het Zelf. Maar het is nog niet helemaal geïntegreerd in de Bron. Je hebt daar contrast. En daarboven ook. Meer en meer bewustzijn. Meer en meer bewustzijn, maar Zelf is minder eigen aan jou!

Gosia: Zolang ik bewustzijn heb... van bestaan... van zijn, maakt het niet uit wie ik integreer als deel van dat Zelfveld. Ik geloof dat het nog steeds MIJ is. Ik voel mezelf op dat niveau terwijl we spreken in feite. Vaag, maar het is er.

Yazhi: JA. Maar wat we hierboven zeiden was aan de top. En daar verlies je jezelf. Bijvoorbeeld, niet helemaal aan de top, je bent het bewustzijn van de hele Melkweg. Wie ben jij? Een melkweg! Niet Gosia. Een melkwegstelsel. Noem het Gosia als je wil. Jij bent het nog steeds.

Gosia: Ja. Dat is wat ik bedoel. Nog steeds ik.

Yazhi: Maar je bent niet zo bijzonder als je de energie bent van miljarden en miljarden wezens die dat melkwegstelsel bewonen, en toch ben je nog niet de Bron. Je bent nog steeds iets, een sterrenstelsel, de Melkweg, dus niet Andromeda sterrenstelsel! Je bent geen vrouw, je bent een sterrenstelsel, daarom ben je jezelf kwijt. Of het breidde zich uit, ok, maar het is niet meer zo "gedetailleerd", "bijzonder" als het eerst was.

Gosia: Ja, dat begrijp ik. Maar het gevoel van dat innerlijke ik, innerlijke essentie en kern... het is er nog steeds. Onsterfelijk. Altijd aanwezig. Maakt niet uit of het het leven ervaart door een lens van Gosia of een Melkweg. Alleen de punten van aandacht. Tuurlijk, het zou anders voelen dan die meer externe korst van mijn identiteit. Maar de kern... Ik zou mijzelf voelen. Die mysterieuze ik vanbinnen.

Yazhi: En als je een melkwegcluster wordt, zou het nog steeds een jij zijn! Maar op het moment, dat je alles wordt, verlies je al je zelf, ten gunste van totale integratie. Dat is het equivalent van niets.

Gosia: Ja, want het hangt allemaal af van wat je definieert als JIJ en wat je hecht aan het idee van jou.

Yazhi: Ja, en alleen jij kunt, of mag, dat definiëren!

Gosia: Voor mij is "ik" niet Gosia. Of mijn 5D ik. Noch een persoon. Gewoon zijn. Ik kan het niet definiëren. Wat ik ook toesta te zijn op een bepaald moment, zo ben ik. Gosia, Melkweg. Allemaal hetzelfde. En niet hetzelfde, op hetzelfde moment.

Yazhi: Je kunt zeggen dat zelfs als je een niets wordt, totale integratie je nog steeds iets bent, maar het betekent nog steeds dat je het afzet tegen nu, wie je nu bent om hierover te denken.

Sommige mensen denken dat niets zijn, nihil, lege leegte, gelijk staat aan totale verlichting! Dat is alsof je een leeg doek koopt om op te schilderen en zegt dat het het meest voortreffelijke meesterwerk is, alleen omdat er niets op staat, daarom heeft het de potentie om alles te zijn! Beter dan een Raphael, beter dan een Van Gogh, of beter dan een Da Vinci! Maar nee. Daar ben ik het niet mee eens! Er is meer. Doe er iets mee! Creëer!

Gosia: En nogmaals, waarom is niets niet de staat van verlichting?

Yazhi: Omdat dat halverwege is! Van daaruit, zonder misvattingen die je terugbinden en je beperken tot regels! Dan schep je werelden! Vanuit het niets. Nieuwe ideeën, totaal geweldige ervaringen kunnen eruit voortkomen! En dat is precies waarom het universum bestaat zoals het is, met al zijn sterrenstelsels en al het geweldige dat zich daarbinnen allemaal afspeelt! Om iets te zijn. Om te creëren. Om een zelf te hebben! Sommige mensen klimmen naar de berg en op de top noemen ze zichzelf verlicht. Ik zeg dat er een andere kant van de berg is, ga er overheen, creëer!

VOLGEND CHAT

Yazhi: Over het verliezen van individualiteit, dat doe je en veel als je "omhoog" gaat in bewustzijnsbewustzijn. Maar pas helemaal aan de top verlies je alle besef van wat dan ook. Je wordt alles, alles, en helemaal niets. Dus, de allerlaatste bewustwording voor totale vernietiging is: "Ik ben Bron". Nog steeds de Bron vasthoudend en niet de Bron. Maar nog niet de Bron. Als je eenmaal Bron wordt, blijft er niets meer over.

Gosia: En van daaruit begin je weer te creëren nee? Je zei dat NIETS het einde is.

Yazhi: Ja. Je houdt nooit op met creëren, dat is de beschrijving van eeuwigheid.

Gosia: Begin je iets totaal nieuws te creëren of draag je nog ideeën van "vroeger" met je mee?

Yazhi: Alles buiten ieders bevattingsvermogen. Elk idee "van vroeger" is niet de Bron, alleen dichtbij. Wat ik ook altijd zal volhouden is dat... zelfs van onderaf, verlies je je identiteit. Zelfs mij. Je ziet me als iemand. Ik ben niet zeker dat ik iemand ben. Want ik ben me er heel, heel erg van bewust dat ik alle Swaruu's ben die samen bestaan. Dus daarom praat je tegen me en herinner ik me alles alsof ik diegene van vroeger was. Maar ik kan me ook alle anderen herinneren. En ik ben hen. En niet alleen. Dus, ik ben niet langer iemand, ik voel me meer een samenstelling. Een collage van zielen. En anderen zijn ook niet Swaruu's. Dus, mijn punt is dat je individualiteit verliest, en precisie. En ook al word ik afgeschilderd als bijna een supervrouw, met onbegrijpelijke krachten, ik ben ook erg kwetsbaar. En soms wens ik dat ik eenvoudiger was. Slechts één zijn. Elke uitbreiding zorgt ervoor dat je je individualiteit verliest. Het is een zware prijs om te betalen.

Gosia: Ik denk dat je nog steeds iemand bent. Je bent een overziel van alle Swaruu's, die verschillende ervaringen hebben. Maar dat is nog steeds iemand. Want iemand is voor mij niet alleen een entiteit zoals die gedefinieerd wordt door de 3D-5D incarnatie. Of misschien... ben je niet iemand, maar ben je een Wezen. Dat is wat groter en niet beperkt en begrensbare tot één specifieke incarnatie. Nog steeds een wezen.

Yazhi: Dank je, maar ik denk niet dat je beseft waarom ik deze dingen zeg. Niet "zijn alle Swaruu's", en anderen in de lus als op een retorisch niveau of manier. Maar eigenlijk, wetende dat alles wat zij waren, en al hun herinneringen en ervaringen, jou vormen zoals je bent, je het allemaal herinnert. En er zijn ook veel slechte dingen te onthouden. Je hoeft niet slecht te zijn, om het goede te kennen, maar je moet het concept wel voldoende vasthouden.

Gosia: Ik vraag me af waar mijn rotte Gosia-appels rondslingeren.

Yazhi: Binnenin je... op de plekken waar je niet durft te komen. In de donkere krochten van je geest.

Gosia: Maar binnenin mij... gereflecteerd waar precies? Als andere mensen? Waar dan?

Yazhi: In die herinneringen die te pijnlijk zijn om je te herinneren, in die kwesties die je beter onaangeroerd kunt laten. Als andere mensen en in jezelf, alles is in jezelf. Zelfs andere slechte mensen zijn slechts jouw spiegels.

Gosia: Ja. Nou ik hoop dat ze niet te veel schade aanricht daarbuiten. Want ik heb niet de kracht om haar te assimileren.

Die heb je wel! En dat heb je! Oh ja. Maar het is verborgen in dingen die je normaal ziet. Waarom ben je daarbuiten geen slechte dingen aan het doen? Omdat je ervoor gekozen hebt iets anders te zijn. Dat is de kracht. Je kunt naar buiten gaan en met geweld een bank beroven, maar je doet het niet, waarom? Jij en vele anderen doen het gewoon en beseffen de omvang van hun vermogen niet!